

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobkyně **J. T.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** v Praze 5, Křížová 25, o plný invalidní důchod, k žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. prosince 2009, č. X t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 29. prosince 2009 zamítla Česká správa sociálního zabezpečení v Praze (dále jen žalovaná – ČSSZ) žádost žalobkyně o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. V odůvodnění žalovaná odkázala na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v R. n. K. (dále jen OSSZ) ze dne 10. 12. 2009.

V žalobě vyjádřila žalobkyně svůj nesouhlas s hodnocením svého zdravotního stavu, její ošetřující lékař jí ve vyjádření pro zaměstnavatele výdělečnou činnost zakázal, a to pro zhoršování zdravotního stavu. Žádala částečný invalidní důchod, ne plný, rovněž žádá přezkoumání zdravotního stavu a zrušení napadeného rozhodnutí.

K jednání soudu dne 20. 9. 2010 se žalobkyně omluvila, soud proto jednal v její nepřítomnosti (§ 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.). Pověřená pracovnice žalované poukázala na obdobná posudková zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně oběma posudkovými orgány a navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Náhradu nákladů řízení neúčtovala.

Soud provedl důkaz z lékařské dokumentace OSSZ R. n. K. posudkem lékařky ze dne 10. 12. 2009. Z jeho obsahu soud zjistil, že lékařka považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně primární hyperthyreozu GB typu, s projevy paroxysmální tachykardie, odpovídající kap. IV., pol. 9.1, písm. a) vyhlášky č. 284/1995 Sb., v platném znění, zde pak míře poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 20 %. Lékařka OSSZ nepovažovala žalobkyni ani za plně, ani částečně invalidní dle § 39 a § 44 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění v platném znění, neboť její získaná míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosáhla ani 66 %, ani 33 %.

Soud vyžádal ve věci důkaz posudkem věcně i místně příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a soc. věcí ČR v H. K. (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Tato vypracovala posouzení dne 29. 6. 2010, uvedla, že u žalobkyně se jedná o léky kompenzovanou zvýšenou činnost štítné žlázy, poruchu látkové přeměny lipoproteinů, neurastenický syndrom a stav po operativním odstranění slepého střeva (1980). Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je léky kompenzovaná zvýšená činnost štítné žlázy, odpovídající kap. IV., pol. 9.1 písm. a) vyhlášky č. 284/1995 Sb., zde míře poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 20 %. Tuto horní hranici procentního rozpětí zvolila PK s ohledem na charakter a průběh základního onemocnění. V pracovní rekomandaci je doporučen možný výkon fyzické práce bez nošení a zvedání nadměrně těžkých břemen, v klimaticky vhodném prostředí a s možností dodržení pravidelné životosprávy. Možná je i rekvalifikace. PK dále uvedla, že u žalobkyně se po aplikaci radiojodu v r. 2007 projevy zvýšené činnosti štítné žlázy upravily, přetrvává jen lehce zrychlená srdeční činnost při normálním interním nálezu, porucha látkové přeměny lipoproteinů a stav po operativním odstranění slepého střeva jsou posudkově nevýznamné. Částečný invalidní důchod žalobkyně pobírala pro projevy zvýšené činnosti štítné žlázy. PK MPSV ČR nepovažovala k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované za plně, ani částečně invalidní.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná. Ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného.

Podmínky plné invalidity zákon o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb. upravuje v ust. § 39 – pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Podle odst. 2) tohoto ustanovení se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho

zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem. Přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Částečná invalidita je upravena v cit. zákoně o důchodovém pojištění v ust. § 44, pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce je předpokládán alespoň ve výši 33 %, či podle odst. 2 tohoto ustanovení je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Soud po přezkoumání a projednání věci konstatoval, že oba posudkové orgány považovaly zdravotní stav žalobkyně po provedené léčbě a při léčbě udržovací za kompenzovaný, odpovídající horní hranici pol. 9.1, písm. a) v kap. IV., vyhlášky č. 284/1995 Sb. Zde je upravena hyperfunkce štítné žlázy lehkého stupně, s dobrou odezvou na léčbu. Soud v podkladových materiálech neshledal žádné skutečnosti, které by zásadnějším způsobem správnost tohoto určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu mohly sporovat, neshledal ani důvodů pro pochybnosti v hodnocení závažnosti tohoto onemocnění žalobkyně. Rovněž nebyly při přezkoumání věci shledány žádné vady řízení před správním orgánem, soud proto po pečlivém zvážení žalobu jako nedůvodnou zamítl, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, ostatně jí žádné náklady řízení nevznikly, žalované pak toto právo nenáleží dle odst. 2 téhož ustanovení.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s.ř.s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Kasační stížnost je třeba podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu v Brně, který o ní bude rozhodovat. Nemá-li účastník vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem.

V Hradci Králové dne 20. září 2010

JUDr. Jana Kábrtová, v. r.
samosoudkyně